

Аибона Друза! Авъ самъ поразенъ съ собственното си
оружие. (*Камъ сила си*) Тебе оставямъ вѣчно проклятие.
Нека смьтъ да бѣга отъ твоите очи! Нека сѣки единъ
залакъ отъ храмата ти да бѣде бавна отрова за тебе!
Нека жената ти да бѣде прелюбодѣйница, а дѣцата ти да
та надминатъ съ престѣпления, а мене съ нещастия! Про-
клинамъ сичкиятъ твой родъ, сичкото твое потомство!
Нека сичките, въ които ще да тече кръвта на Вибиев-
цъ, бѣдатъ осѣдени отъ сѣдбата на болѣсти, на мъче-
ния и на всеобщо презрѣние!

3. сенаторъ.

Юний Вибий! Като признателность за твоего доне-
сение, цезарьтъ и сенатътъ та награждаватъ съ сичкото
имане на твоиятъ престѣпнень баща и, освѣнъ това, съ
десетъ хилѣди сестерции.

Юний. (*Пада на колѣни.*)

О, великий господарю!

Тиверий.

Остави чувствата на благодарността въ грѣдите си
и не испущай ги на свѣтъ. Глѣдай съ вѣрността си
да заслужишъ оказанната тебе милость. Иди си! (*Юний
Вибий си отива.*)

1. сенаторъ.

Сега трѣба да разглѣдаме дѣлото на Кремуция Корда.

2. сенаторъ.

Напомнимъ на събранието, че дѣлото на Кремуция
Корда за това бѣше и представено на цезаревото усмо-